

بررسی حساسیت ایزوله‌های محیطی و بالینی مایکوباکتریوم‌های غیرتوبرکلوز شهر اصفهان به سیپروفلوکساسین با استفاده از روش آگار دایلوژن

فاطمه السادات زرکش اصفهانی، بهرام نصر اصفهانی، نیما بهادر، شراره مقیم، نفیسه السادات حسینی، هادی رضایی
یزدی، طویبی ردایی

چکیده:

مقدمه: سیپروفلوکساسین از جمله فلوروکینولون‌هاست که بر روی مایکوباکتریوم‌ها فعال بوده و از طریق اختلال در عملکرد DNA ژیراز و آنزیم توپوایزومراز IV باکتری اثر خود را اعمال می‌کند. امروزه مواردی از بروز مقاومت نسبت به این آنتی بیوتیک در مناطق جغرافیایی مختلف جهان گزارش شده که درمان بیماری‌های ناشی از مایکو باکتریوم‌های غیر توپرکلوز را با مشکل روبرو ساخته است.

مواد و روش ها: در این مطالعه، تعداد ۳۹ ایزوله مایکوباکتریوم غیر توپرکلوز محیطی و بالینی از کلکسیون میکروبی گروه میکروبی‌شناسی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و مرکز سل استان اصفهان جمع آوری و پس از تأیید گونه‌ها از طریق رنگ آمیزی اسید فست، بررسی سرعت رشد و آزمایش‌های بیوشیمیایی رایج، حساسیت دارویی آن‌ها در برابر غلظت‌های ۱، ۲ و ۴ میکروگرم بر میلی‌لیتر سیپروفلوکساسین با استفاده از روش آگار دایلوژن بر اساس الگوی ارائه شده توسط CLSI تعیین شد.

نتایج: از ۳۹ ایزوله شناسایی شده توسط آزمایش‌های فنوتیپیک، ۲۵ مورد *Mycobacterium fortuitum*، ۱۰ مورد *M. gordonae*، یک مورد *M. smegmatis*، یک مورد *M. conceptionense* و دو مورد *M. abscessus* بود. همه ایزوله‌ها به جز *M. abscessus* در برابر هر سه غلظت ۱، ۲ و ۴ میکروگرم بر میلی‌لیتر سیپروفلوکساسین، حساس بودند.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به حساسیت بیش‌ترین ایزوله‌های مایکوباکتریوم غیر توپرکلوز محیطی (به غیر از ۲ ایزوله *M. abscessus*) و ایزوله‌های بالینی شامل گونه‌های *M. fortuitum* و *M. gordonae* به آنتی بیوتیک سیپروفلوکساسین در این مطالعه، این دارو می‌تواند در استراتژی درمانی این دسته از عفونت‌ها به عنوان داروی اصلی استفاده شود.

واژه‌های کلیدی: حساسیت دارویی، مایکوباکتریوم‌های غیر توپرکلوز، سیپروفلوکساسین، آگار دایلوژن،